

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.461 van 10 december 2002
in de zaak A. 48.370/XII-1166.**

In zake : Luc CATTEEUW,
wonende te Hasselt,
P. Bellefroidlaan 29, bus 19

tegen :

de CV INTERELECTRA,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. Vandijck,
kantoor houdende te Houthalen-Helchteren,
Grote Baan 435.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc Catteeuw op 30 juli 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 juni 1992 van de raad van bestuur van CV Intereselectra tot benoeming van J. Geebelen tot algemeen directeur;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 19 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Berx, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat W. Vandijck, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 24 juni 1991 neemt de raad van bestuur van de verwerende partij kennis van een door het bestuurscomité opgestelde nota in verband met het profiel van de nieuwe directeur, de voorwaarden waaraan de kandidaten moeten voldoen om in aanmerking te komen en de procedure die bij de benoeming zal worden gevolgd.

1.2. Met een brief van 11 mei 1991 stelt verzoeker zich voor de functie kandidaat bij het daartoe aangestelde selectiebureau.

Bij schrijven van 6 september 1991 deelt het selectiebureau hem mee dat hij “niet verder weerhouden wordt voor hogervermelde vakature, aangezien [hij] niet in voldoende mate beantwoordt aan het vooropgestelde profiel”.

Verzoeker vraagt bij brief van 13 september 1991 aan het selectiebureau om in kennis gesteld te worden van “de objectieve criteria om het profiel te bepalen van de persoon die dergelijke functie zal uitoefenen” en van “het organieke reglement van Interelectra waarin die criteria zijn bepaald”. Op die brief komt geen antwoord.

1.3. Door een zogenoemde begeleidingscommissie wordt op 20 mei 1992 aan het directiecomité de genaamde Joos voor de aanstelling tot directeur voorgedragen.

1.4. Op 1 juni 1992 stelt de raad van bestuur na een stemming J. Geebelen tot directeur aan.

1.5. Verzoeker dient tegen die beslissing op 30 juli 1992 het voorliggende beroep in;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie betoogt dat uit de artikelen 15 en volgende van haar personeelsstatuut blijkt dat er van “enige benoeming slechts sprake kan zijn nadat het personeelslid een periode van twee jaar met de verwerende partij verbonden is door een arbeidsovereenkomst”, dat de bestreden beslissing “enkel aanleiding is tot het laten ontstaan van een (arbeids)overeenkomst tussen verwerende partij en de heer Geebelen” en dat de Raad van State niet bevoegd is om contracten nietig te verklaren;

2.2. Overwegende dat de exceptie niet wordt aangenomen; dat verzoeker niet de nietigverklaring van een contract vordert, maar van de daarvan afscheidbare beslissing, om J. Geebelen aan te stellen tot hoofdingenieur-directeur; dat de nietigverklaring van een dergelijke handeling met toepassing van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot zijn rechtsmacht behoort; dat te dezen luidens het personeelsstatuut weliswaar ieder personeelslid voor een termijn van zes maanden wordt aangeworven (artikel 15); dat, indien het personeelslid voldoening schenkt, het “tijdelijk [blijft] fungeren, overeenkomstig de wet op het bediendencontract” (artikel 16); dat zulks echter uiteindelijk kan uitlopen, na twee jaar dienst, op een vaste benoeming (artikel 17) bij een administratieve overheid zoals de verwerende partij, een zuivere intercommunale opgericht volgens de wet van 1 maart 1922 op de intercommunales waarvan krachtens haar statuten enkel gemeenten en provincies lid kunnen zijn;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie verzoeker het belang ontzegt om het bestreden besluit te laten nietigverklaren, aangezien hij “zeer duidelijk” niet voldeed aan de derde van de benoemingsvoorwaarden, meer bepaald dat hij “geenszins” beschikte over “bedrijfseconomische en technische ervaring in de energiesector of aanverwante sectoren”;

Overwegende dat volgens de benoemingsvoorwaarden, zoals ter sprake gekomen in de vergadering van 24 juni 1991 van de raad van bestuur en bekendgemaakt in de pers, het curriculum vitae van de kandidaten diende te getuigen van een bedrijfseconomische en technische ervaring in de energiesector of aanverwante sectoren; dat verzoeker blijkens zijn curriculum van 1982 tot 1985 de Gemeenschapsminister van Huisvesting heeft geïnformeerd omtrent het werk van diens collega bevoegd voor energie, hij sinds 1982 lid van het Vast Electrotechnisch Comité is, hij heeft meegewerkt in het comité voor de eerste uitgave van “Flanders Technology, energie” en hij sedert 1988 voor het ministerie van Ruimtelijke Ordening de infrastructuurwerken voor de provincie Limburg behandelt, inbegrepen deze met betrekking tot de hoogspanningsleidingen; dat hij in zijn curriculum ook nog verwijst naar werkzaamheden in aan de energiesector “verwante sectoren”, zoals in dossiers over ruimtelijke ordening, infrastructuurwerken wat betreft pijpleidingen, waterzuiveringsinstallaties en collectoren; dat tenminste op grond van al deze activiteiten verzoeker niet zonder meer elke ondervinding en kennis in verband met de organisatie en het bestuur van energiebedrijven, en met de technische aspecten ervan, mag worden ontzegd; dat alleszins die ervaring door de verwerende partij niet op goede grond wordt betwist door te doen gelden dat het in artikel 22 van de wet van 10 maart 1925 op de electriciteitsvoorziening bedoelde Vast Electrotechnisch Comité “slechts een adviserende functie heeft”; dat immers ook in adviserende functies ervaring kan worden opgedaan; dat hetgeen voorafgaat des te meer klemmt waar, volgens de brief van 6 september 1991 van het selectiebureau, verzoekers kandidatuur niet ter zijde is geschoven omdat hij niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden, maar omdat hij onvoldoende beantwoordt aan het “vooropgestelde profiel”; dat tussen beide -profiel enerzijds en voorwaarden om in aanmerking te komen anderzijds- nochtans een duidelijk verschil is gemaakt in de hierboven onder 1.1. genoemd nota -hetgeen de verwerende partij in haar memorie van antwoord ook toegeeft, door het woordgebruik van het selectiebureau niet accuraat te noemen; dat aldus niet is aangetoond dat verzoeker aan de derde

benoemingsvoorwaarde of aan enige andere voorwaarde niet zou hebben voldaan;
dat de exceptie niet wordt aangenomen;

3. Over de gegrondheid.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord tegenwerpt dat verzoeker niet aangeeft op welke wijze de bestreden beslissing de betrokken regelgeving schendt en dat, aangezien de bestreden beslissing bij geheime stemming diende te worden aangenomen, de formele motiveringsplicht niet toepasselijk was;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat hij niet bij machte was aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing de in het tweede middel aangevoerde rechtsregeling schond, “vermits hij niet in het bezit was van de notulen of van enig ander document waarop hij zich zou kunnen steunen om duidelijk te vermelden dat uit die stukken blijkt dat ze niet formeel gemotiveerd waren”, dat de beslissing zelf van de raad van bestuur als overheid moet gemotiveerd zijn, dat de bestuurshandelingen overigens ook al vóór de inwerkingtreding van de wet van 29 juli 1991 dienden te worden gemotiveerd, zij het niet formeel : “Dat moest blijken uit het dossier. In dit geval blijkt nergens uit welke criteria de Raad van Bestuur gebruikt heeft om de heer Geebelen in dienst te nemen en verzoeker niet. De criteria die het selectiebureau heeft gebruikt zijn eveneens niet gekend. Ter zake is er noch een motivering die blijkt uit het dossier, noch een formele motivering. Er is helemaal geen motivering”;

3.4. Overwegende dat niet blijkt dat verzoeker ten tijde van het indienen van het beroep kennis had of moest hebben van de volledige en precieze formulering van de bestreden beslissing, of van de stukken van het administratief dossier; dat hij dan ook gerechtigd is om pas na kennisneming van die beslissing en van dat dossier, voor het eerst in de memorie van wederantwoord, te doen gelden dat en waarom de bestreden beslissing aan de materiële motiveringsverplichting tekortkomt; dat blijkens de memorie van wederantwoord verzoeker meer bepaald

inroept dat noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier kan worden opgemaakt wat J. Geebelen heeft om te worden benoemd, dat hij -verzoeker- niet heeft;

Overwegende dat een benoeming, indien er daarvoor verscheidene kandidaten zijn, slechts rechtsgeldig is na en op grond van een onderzoek en vergelijking van de titels en verdiensten van de geïnteresseerden; dat om ten genoegen van recht verantwoord te zijn, dan ook is vereist dat te dezen de keuze voor J. Geebelen, en niet voor onder andere verzoeker, voorafgegaan wordt door een afweging van de betrokken kandidaturen, waaruit de redenen voortvloeiden waarom zijn benoeming meer in het belang van de dienst is dan die van de andere kandidaten; dat naar eis van de voormelde wet van 29 juli 1991 in de benoemingsbeslissing zelf van een dergelijke vergelijking melding diende te worden gemaakt en die redenen dienden te worden weergegeven; dat te dezen moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing in verband met enige vergelijking van de kandidaten en redenen van voorkeur voor de benoemde, geen enkele informatie bevat; dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij meent, zij niet van de verplichting tot formele motivering vrijgesteld is omdat de beslissing bij geheime stemming moest worden genomen; dat een verwijzing naar een vergelijking van de kandidaten en de motieven van de voorkeur voor J. Geebelen evenmin kan worden gevonden in het “verslag dat door het begeleidingscomité aan het Bestuurscomité werd voorgelegd”, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen; dat er evenmin een spoor van aangetroffen kan worden in de “grondige selectie door het bureau G. de Cock”, waaraan het voormelde verslag refereert, maar waarvan spijts het aandringen van het bevoegd lid van het auditoraat, geen stukken worden voorgebracht; dat dienvolgens de bestreden beslissing zowel de formele als de materiële motiveringsplicht schendt; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 1 juni 1992 van de raad van bestuur van CV Interelectra tot benoeming van J. Geebelen tot algemeen directeur.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien december 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.